

פרשת ראה

המחנך הגדול פונה באופן אישי לכל אחד בישראל ואומר לו: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" והבחירה אינה קלה.

הדרך לברכה רוויה בקושי, ודרכו של השומע בקול ה' אינה סוגה בשושנים. עליו להיאבק באופן בלתי פוסק עם יצרי בראשית, הריסון המתמיד של כוחות הפרא מעיק על הנשמה וכרוך בסבל ובייסורים. לעומת זאת נוח לו לאדם החופשי לעשות ככל העולה על לבו.

המשילו חכמינו משל ל "אדם שהיה יושב על פרשת דרכים והיו לפניו שני שבילים: אחד שתחילתו מישור וסופו קוצים ואחד שתחילתו קוצים וסופו מישור והיה מודיע העוברים ושבים - זה שאתם רואים קוצים, שתיים שלוש פסיעות ואתם במישור".
(מתוך: ממעיין האגדה-א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: הרב קשתיאל שיעור אה"צ - שעה 18.00

שבת ראה		ימי החול	
הדלקת נרות	19:06	זמן תפילין/טלית	05:13←05:16
מנחה	14:00	שחרית	06:00
		שחרית ב' (בצריף)	08:00
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:26←09:27
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	19:10
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	19:25←19:18
צאת השבת	20:01	ערבית	20:10

אחות תורנית- דורית רידר

שבת
שלום

"ואת כל שללה תקבץ את תוך רחבה ושרפת באש (יג, יז)

אם יכולה היתה עיר שלמה להיכשל בעבודה זרה, הרי סימן הוא זה כי אנשיה היו שטופים רק בענייני רווחי ממון ולא נתנו דעתם על כל ענין נעלה מזה. על כן ניטמטם לבם... ('אבני אזל' מתוך מעיינה של תורה).

קצת נרמה, זה לא נורא
הלקוח עצמו צריך לבדוק
ואם הוא פתי - לו העבירה
על מה זה נפל כל כך עמוק.

מי זה בלבם ירה?
מי החטיא המטרה?

ובא החושך הגדול
ומוטט הכל הכל!

'במה חטאנו', שאלו
'טובים היינו עד מאד',
עת בבוץ התגוללו
תמהו: 'על מה קרנו זאת'
אומר לכם ארבע מילים:
'אל כספים אתכם הכלים'
הוא היה המטרה
הוא הגירכס לשאול נורא

העליתם על ראש כל שמחתכם
אך ורק אך ורק את ממונכם
במקום השני העמדתם תורה
וגם עוד אחדים ממיני תפארה

היא התורה ואין עוד בלתה
היא במקום גדול מזה
היא היעוד אין זולתה
אבוי למי שאותה בוזה

זה שבלבם ירה
זה שהחטיא המטרה

עיר חטאים נינווה הינה.
הבה נחקור, נתבוננה
כדי שלבנו ישתנה.

אנשיה טובים עד מאד
בתיה בנויים תלפיות
עציה עבים אדמות פוריות
וכל מי שבה - משתדל עוד ועוד
בכל מאודו מתאמץ לעבוד.

מי זה בליבם ירה?
מי החטיא המטרה?

אזי כי לכסף נשאו את נפשם
לאליל זה הדולר מסרו יהבם.
עם כסף זה אמרו אז ביושר
נבנה גם בית כנסת וגם חדר כושר
שניהם יהיו פתוחים לתמיד
לשומר על גופו, בתורה הוא מתמיד.

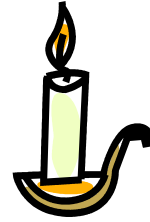
נבנה פה גם מקווה וגם איזה בנק
וגם ישיבה בהון כה עתק
בה תלמידינו כולם כולם
בחן התורה ישחילו שכלם
ובכח הזה ישכללו העולם.

אך מי זה בליבם ירה?
מי החטיא המטרה?

נדפיס שטרות וגם אג"חים
והרבה נרבה הגמ"חים
לאינטרנט נשים פנינו
כי הוא בסיס כל קיומנו

חודש אלול

"אלה אזכרה..."

(תשל"ה)	ז' אלול- יום פטירתה של בתנו רבקה סימון ז"ל
(תשס"ה)	ח' אלול-יום פטירתה של בתנו לאה ברטוב (זיוון) ז"ל
(תשנ"ח)	ט' אלול- יום פטירתה של חברתנו ציפ ברט ז"ל
(תשנ"ד)	כ"ז אלול –יום פטירתה של גניה כהן ז"ל -אמו של יעקב גורן

למרגלית שריד

אתך באבלך במות אחיך

משה אחיטוב ז"ל

קיבוץ סעד

"קום קרא אל א-לוהיך..."

סליחות

חודש אלול בפתח וכמדי שנה נתחיל גם השנה באמירת סליחות בנוסח הספרדים ועדות המזרח.
ניפגש, **בלילה שבין יום ראשון לשני**, ב' באלול, בבית הכנסת של הנוער **בשעה 15:00**

על פי תוצאות הסקר הקצר שערכנו השבוע באימייל החלטנו לקיים
את הסליחות מדי שבוע בלילות: **מוצ"ש וחמישי** בשעה זו.
אם תהיה הענות יפה נרחיב את אמירת הסליחות לימים וזמנים נוספים.

"אדון הסליחות בוחן לבבות..."

ביום חמישי - נישאו מוריה פולק ועמר לנדאו כאן בקיבוץ באוויירה משפחתית - ביתית, והשמחה היתה גדולה. את החופה המרגשת, ערך הרב דרוקמן דודו של אבי החתן שהקפיד על כך שתיערך קודם השקיעה, מול קהל גדול שהיה קרוב ברובו לשני הצדדים. נאחל לזוג הצעיר הרבה הצלחה בהמשך הדרך ושהקב"ה יגשים כל משאלות ליבם לטובה.

בליל שבת - נכנסנו לנוהל סוכריות חדש ולפיו החלוקה לילדים מתבצעת רק לאחר "לכה דודי" בסמוך ל"ברכו". הקטנטנים המתינו והמתינו, קיבלו את מבוקשם ו..ברחו.

בשבת, עלה חתן בר המצווה נעם גינזברג וקרא את הפרשה וההפטרה ברהיטות, בטוב טעם ובדעת ב'מפגש- שמחות'. הרב ארי, היטיב להגדיר את המאורע בברכה שנשא קודם תפילת מוסף: "במהלך קריאה אחת בתורה, קיימנו שתי שמחות: חתונה ובר מצווה, בהן נפגשו שלוש משפחות: לנדאו, פולק וגינזברג". הרב איחל לחתן בר המצווה שהפך לגדול שיקפיד להגיע גם לדברים הקטנים – ובכך נמדדת גדולתו של אדם, כמו אצל משה שהיה 'גדולי מצד אחד כמנהיג, אולם 'עניו' בנכונותו לטפל בצרכיו של כל פרט ופרט ולהיכנס לעולמו. גם לחתן ולכלה נשא הרב אותה ברכה - שבצד העיסוק הגדול של הקמת בית בישראל ישכילו להגיע לאותם הפרטים הקטנים החשובים כל כך בבניין הבית. בקידוש לרגל בר המצווה של נעם, שנערך לאחר מכן במועדון, התקבצו ובאו חברים רבים לשמוח בשמחת המשפחה וליהנות מדברי התורה והברכה המקוריים שנשא בחן רב, דודו של נעם אבי שושן מקריית ארבע. מזל טוב לחתן בר המצווה ולכל המשפחה המורחבת.

בשיעור הרב אחה"צ, המשכנו לעסוק בשאלת יהדותם של עולי אתיופיה ובאיש המפתח שהביא לפתרונה בצורה ברורה וחד משמעית – הרב עובדיה יוסף ז"ל. בעבר, עסקנו רבות באישיותו הישירה והססגונית שגררה ביקורת והתנגדות, אולם בעניין יהדות אתיופיה התגלתה מנהיגותו בשעתה הגדולה ובאה לידי ביטוי במלוא כוחה והדרה. לא 'תקינות פוליטית' ולא התייפיות, לא הרכנת ראש מול אנשי המחקר, ולא נשיאת חן בעייני פוסקי ההלכה הפוסחים על שני הסעיפים ומחייבים גיור לחומרה. יהודי אתיופיה הם יהודים! וכרב ראשי נתן אור ירוק הלכתי לממשלת ישראל, לצלוח את תעלת הספקות ולהביא ארצה את אחינו בני ישראל היושבים בניכר.

ביום שלישי - דיווח חנן גולן בהתרגשות, כי עץ החרוב ששינה את מינו בגיל שבעים והפך מזכר לנקבה, צימח פירות גם השנה שחלקם נמצאו על השביל שמתחתיו - כהוכחה לכך שאימץ את מינו החדש באופן סופי. נזכיר לציבור כי על פירות אלו חלה קדושת שביעית ויש לנהוג בהם בכל כבוד הראוי להם ולעץ החרוב נאחל שימשיך לתת פירות מתוקים וצל נאה בשבעים השנים הבאות...

יורט קימלמן

לרצות הימן מלך טוב לנישואיך צה"ל אסף אביצף
למיכל ולאיתן הימן למריט שלמון ולכל השפחה המורחבת
שתזכו להרבה שמחה ונחת!

מהנצחה בוועדת דת (חלק ב')

מקומות לנשים בחגי תשרי

כפי שידוע, בחגי תשרי, בעיקר בימים הנוראים, אנחנו בבעיה בסידור מקומות ישיבה לנשים. להערכתנו חסרים כשלושים עד ארבעים מקומות. ניסינו פתרונות שונים ולא עלה בידינו. השנה החלטנו להביא מבנה יביל, שימוקם בצמוד לעזרת נשים בצד שמאל, ליד החלונות השני והשלישי הפונים לגינה, מכיוון הכניסה הראשית. המבנה יהיה סגור ואי"ה ממוזג. לצורך העניין יוסרו החלונות הנ"ל, רק המשושים יפרידו בין החלקים. הכניסה תהיה, אי"ה מכיוון מתקן האופניים. אנחנו מתכננים להכין מקום לעוד כארבעים נשים. מכיוון שהמבנה סגור, סביר שהרעשים מבחוץ לא יפריעו. לאחר חגי תשרי המבנה יקופל ויוסר, עד חגי תשרי של השנה הבאה. תודה למנהל הקהילה על הסיוע בתשלום, וכן לכל הנותנים יד להצלחת המבצע.

יופי ואסתטיקה

כאשר שדרגנו את המזגנים בבית כנסת, ופרקנו את תעלות המתכת שהיו, התלבטנו איך לטפל בשאריות התעלות שנותרו בקירות. לצורך כך, כינסנו צוות בהשתתפות הנזי, מנחם יניב, אליסף, מוישליה, אתי ק. חנהליה ברט ואנוכי, במגמה למצוא פיתרון הולם ויפה. כפי שניתן לראות, הרכבנו מכסה אחד במזגן הראשון מצד ימין, כדי להסתיר את הצנרת. פיתרון זה לא היה נראה לאנשי הצוות. לפיכך, אנחנו עדיין מחפשים פיתרון, שבו אולי נצטרך להיזי את המזגנים, אך עם זאת כל הצנרת לא תיראה. בגלל צמצום עבודתי הדבר נדחה מעט, אך בעז"ה, נמצא דרך מתאימה ונתקדם. אנחנו מתכננים עד החגים גם לטפל בחזית הכניסה לבית הכנסת, אשר מרוב שנים וקבלת שמש וגשם, חייבת טיפול ושדרוג.

עזרה מהציבור במעבירי שיעורים וקוראים בתורה

השבת זכינו לשמוע קריאה רהוטה ומרשימה של פרשת 'ואתחנן' ע"י רענן תימור. אנחנו בהחלט חושבים שנכון לגוון את בעלי הקריאה. לכן, תושבי סעד שיודעים שבא להתארח אצלם בעל קורא, מתבקשים לידענו ואנו נשתדל לתת לו מקום, אלא אם זאת שבת בר מצווה של אחד מתושבי המקום, האמון על הקריאה. כיוון שקריאה בתורה דורשת הכנה מראש - אנחנו מבקשים לפנות אל בני או יצחקוב, לא יאוחר מיום שלישי בשבוע, כי במועד זה בעל קורא אחר צריך להתכונן. השנה חגי תשרי מתקיימים כולם באמצע שבוע, ולכן יש הרבה מועדים לשיעורים. נשמח שאורחים / חברים שיכולים להעביר שיעורים - ייפנו לכנרת סמואל לצורכי תיאום. תודה לתושבי סעד שמעבירים שיעורים בשמחה, ונשמח להיעזר באורחים ראויים.

סדנת נשים בתחום טהרת המשפחה

בימים אלו, מסתיימת סדנה בתחום טהרת המשפחה. הסדנה הועברה ע"י נורית, יועצת הלכה ממדרשת 'נשמת'. לשמחתנו, השתתפו מעל מניין של נשים בסדנה זו, שעסקה בתחומי הלכה ובהעצמה של הנשים. עלות הסדנה הייתה גבוהה, לכן פנינו ל'מרכז חוסן', שם הבינו שיש ערך קהילתי לסדנה כזאת, ועזרו לנו במימון. גם המועצה הדתית השתתפה בתשלום, כך שהעלויות למשתתפות ולקיבוץ הייתה בתחום הסביר. אנחנו מקווים שסדנה זו תהייה בסיס להמשך פעילות בסעד, ונוכל להמשיך ולעסוק בצורה משמעותית בנושא חשוב זה. הלוואי ונצליח!

תרומות מחזוריים לחגי תשרי

בתוכניתנו להחליף את מחזורי החגים לשימוש האורחים, במחזורי ירינת ישראל' חדשים. מדובר על כשלושים סטים. אם ישנו חבר / תושב מקהילת סעד, שרוצה לתרום לשמחה או לאזכרה של מישהו ממשפחתו, נשמח שיפנה לבני או ליצחקוב, או לאחד מחברי הוועדה, ויבוא על הברכה! מרכז ו' דת: כפי שאתם רואים הפעילות מגוונת וענפה. עם כל זה, אנחנו רוצים במהלך חגי תשרי, לבצע החלפה של מרכז הוועדה. נשמח למועמד או מועמדת שיהיה נכון לתפקיד.

כַּשְׁמ ו' דַּת כְּנִי אִינְלֵבְרִד

מכתב פרידה וסיכום - משפחת יפרח

חברות וחברים יקרים. לפני שבוע עברנו דירה למושב תקומה, מסי' חברים ארגנו פרידות קטנות ואנו ראינו לנכון להיפרד כראוי מכלל הקהילה המדהימה בה זכינו לגדל את ילדינו ב12 השנים האחרונות. במשך כל אותן שנים ראינו בסעד כמקום שהיינו רוצים לבנות בו את ביתנו. גילינו קהילה מדהימה ומגוונת המכילה בתוכה אנשים בעלי ערכים מיוחדים, בעלי מוסר, אנשים פשוטים שאי מתי שהסתכלנו סביבנו למדנו והשכלנו.

חיינו בקהילה הרואה בכל אדם באשר הוא אדם את הכל בעין טובה, מחנכת למוסר, לפשטות ונתינה עד בלי די.

בעקבות השינויים שהקיבוץ עבר בשנים האחרונות ובעקבות אילוצים כאלה ואחרים היינו צריכים לפתוח בדרך חדשה ובמקום אחר. עם זאת, אני, ענת, אמשיך לנהל את הגן בקיבוץ, דורון ימשיך לתחזק את אולם הספורט וכמובן ילדינו ימשיכו בקשרים המיוחדים שיש להם עם ילדי הקיבוץ שבעז"ה עוד נתראה בשבילים.

תחילה רצינו להודות לקב"ה שזימן לנו שביל אחד מיוחד במהלך חיינו שבו יכולנו לגדל את ילדינו בבטחה ובנחת, סביב אנשים שהיו לנו לאוזן קשבת וליועצים טובים אשר גילו נכונות לסייע כל עת.

למי התודה ולמי הברכה,

תחילה למערכת הגיל הרך שנתנה לי אפשרות להשתלם ולהשכיל. למשפ' בלס על שהייתה כמשפחה פה, עזרה בתהליכי הקליטה הראשונים כשהגענו לקיבוץ ובהתמדה המשיכו את הקשר עם סיוע וארגון כל אימתי שהצטרכנו... תודה לכם שמחה ושרה!

יש עוד המון חברים וחברות, שכנים טובים מימינו ומשמאלנו, חברים הגרים ברחבי הקיבוץ וחברים מהשכונה שנרתמו אם במעבר הדירה ואם בארוחות וקינוחים לאחר הלידות.

אנו מודים מקרב לב. המשיכו חברים יקרים בדרך זו שאתם דבקים בה. יהיה רצון שתראו בעין טובה את כל מי שנקרה בדרככם והמשיכו להיות חביבין למצוות.

באהבה והערכה רבה,

משפחת יפרח - דורון, ענת, ירין, יסכה, נהוראי, דובדוב ונצח.

אליעזר צנבי ז"ל

אליעזר נהרג בקיץ תש"ח, בעלותו על מוקש כאן – בגבעה זו שאנו חיים עליה. מכאן מובן, שרק וותיקי הקבוצה הכירוהו. ההיכרות שלי איתו היתה מן התקופה שלפני בואו לקיבוץ.

משפחת ענבי גרה בפתח תקוה, בסמוך למקום מגוריי. אליעזר היה בחור צנוע ושקט, שלא התבלט בין בוגרי סניף בני עקיבא בפ"ת. כאן עלי לעבור לסיפור בתוך סיפור, שבסופו יתברר מה הקשר לאליעזר...

בשנת תש"ו, בהיותי בכיתה ט', "התגייסתי" – ככל בני כיתתי – לגדנ"ע, במסגרת "ההגנה" שבמחותרת. המסגרת חייבה כמובן מידור ושמירת סודיות, לכן היכרנו רק את מפקד הכיתה ומפקד המחלקה. הסוד השמור, שלא הצלחנו לפענחו, היה – מי הוא מפקד הפלוגה שלנו... באחד הימים, נזדמן לנו האירוע שבעטיו זכינו לפגוש את המ"פ. בציבור ידוע ומוכר סיפורה של חנה סנש, שהיתה אחת מן הצנחנים, חברי ההגנה, שאומנו ע"י הצבא הבריטי לצנוח מעבר לקווי האויב הגרמני באירופה ולשדר משם ידיעות. תפקידם הסמוי (והעיקרי מבחינתנו) היה ליצור קשרים עם היהודים באותן ארצות. בין אלו שזכו לחזור בשלום מן השליחות, היה יואל פלגי, שכתב את הספר "רוח גדולה באה", על קורותיו מעבר לקווים. זכורני, שהספר נקרא אז בשקיקה ע"י בני נוער ומבוגרים.

מפקדת הגדנ"ע בפתח תקוה יזמה את הבאתו של יואל פלגי, לספר על שליחותו בכנס הגדנעיס, שמטעמי סודיות נקרא "כנס תנועות הנוער". באותו כנס מרשים, התוודענו למ"פ שלנו – והנה הוא אליעזר! מתברר, שהבחור השתקן והצנוע, ליווה אותנו (מרחוק) בעת האימונים והתווה את תכנית הפעולות. במשך הזמן, כשהוסר מעטה הסודיות, נוכחנו לדעת שהבחור אינו שתקן – אלא אדרבה – יודע לא רק לדבר אלא אף להלהיב ולשדר מסרים מעודדי מוטיבציה. לא זכור לי בדיוק מה אורך התקופה שנהנינו מתפקודו. אבל זוכר אני שהצטערנו, כאשר הודיע לנו אליעזר שהוא "יוצא להגשמה" – זה היה הביטוי המקובל למי שעוזב את חיי העיר ומצטרף לקיבוץ – בקבוצת "עלומים", קבוצת בני עקיבא הראשונה.

שנים אחדות לאחר פטירתו של אליעזר, נקלטו הוריו בקבוצה – ע"פ בקשתם - במעמד של הורי חברים. בשנת תש"ך (1960), במסגרת תפקידי כמזכיר פנים, הוטלה עלי המשימה של עריכת "עלים". העלון היה אז עיתון קיר בן שישה עמודים, כגודל לוח המודעות שהוקצב לו בכניסה לחדר האוכל. בעמוד הראשון התנוסס ציור או קריקטורה מן ההווי הקיבוצי. דומני, שהציירים היו ברוך ניר, יחזקאל זוהר ופיפקה ז"ל ויבדל"א הנזי ושי אבירים. (ואם שכחתי מישהו, אשמח אם יתקנוני). העמוד האחרון הוקדש בכל שבוע לדו"ח משקי.

לא עמדו לרשותי אז, רשימות ימי הזיכרון של חברים שנפטרו. באחד הימים קיבלתי רשימה שכתב אבא ענבי (כך כונו הורי החברים). היה זה כתב אשמה בוטה, כואב ומכאיב, על כך שחברי הקבוצה שכחו את חברם אליעזר. הוא ציין בכאב, שהובטח להורים ע"י מזכיר הפנים, שייכתב ספר תורה לזכר אליעזר ועוד כהנה וכהנה פעולות לזכרו – ועכשיו, אפילו את יום הזיכרון לפטירתו אין מציינים בעלון.

מאחר שהרשימה כללה ביטויים חריפים במיוחד, סברתי שמן הראוי שאנסה לשכנעו לוותר על פרסומה בעלון. ישבתי עם אבא ענבי בלול הלוהט (מקום עבודתו) שעה ארוכה – ללא תוצאה. לכן הסבתי את נושא השיחה וסיפרתי לו את הסיפור דלעיל – איך נודע לנו על אליעזר כמ"פ, ואיך אהבנו אותו – ועד כמה הצטערנו שעזב

אותנו... פניו התרככו, עיניו נצצו, והוא הסכים שאני אכתוב התנצלות בשם הקבוצה על השיכחה, במקום הרשימה שהוא כתב.

בעניין ההבטחה לכתובת ספר תורה לזכר אליעזר, ניסיתי לברר מי הבטיח. התשובה שקיבלתי היתה, שמזכיר הפנים באותה תקופה – עזב את הקיבוץ בסיום הקדנציה שלו...
יהי זכרו (של אליעזר) ברוך.

חנן אילן

דברי סרידה

לקהילת סעד היקרה.

בעוד כשבוע אנו עוברים ליישוב רתמים. אנו רוצים לנצל את ההזדמנות ולומר מספר מילות פרידה.

פתגם אפריקאי עתיק ששמענו פעם קובע: "IT TAKES A VILLAGE TO RAISE A CHILD". בתרגום חופשי משמעות המשפט היא - נדרש כפר שלם כדי לגדל ילד.

כך אנו מרגישים לגבי סעד: גם לגבי הילדה שהייתי אני (אפרת) וגם לגבי ילדינו היקרים. אנו מרגישים כי אנשים רבים כל-כך שותפים לפסיפס אנושי מרהיב שמרכיב את סעד. רבים הם המשפיעים על חינוך ועיצוב ילדינו – כמובן המשפחה-סבא וסבתא, והחמולה הגדולה שהתברכנו בה, הגננות בגן, המורים והמדריכים, אך גם הסבים והסבתות שמתעניינים בנו בשבילים (שוב ושוב אנו מתפלאים איך הם תמיד זוכרים את שמות ילדינו), גנני הנוי, חזנים ומלמדי התינוקות (וגם מחלקי הסוכריות), מניין נשים, אחיות במרפאה, תופרות במתפרה, בוני הסוכה הגדולה, הספרנית, עובדי משק ילדים, אנשי הבטחון ועוד ועוד...

מאז שהודענו על עזיבתנו אנו חשים ביתר שאת באכפתיות המיוחדת של סעד, ובחיבוק חם ואוהב מהקהילה ורוצים לומר תודה על שנים משמעותיות שהיו לנו פה, שנים של בנין וצמיחה של משפחתנו. במיוחד התפעלנו מחוסנה של סעד במלחמה האחרונה. אנו שמחים לראות את תנופת הקליטה והבניה בקיבוץ על-אף הקושי הבטחוני, ובטוחים שהרבה בזכות הנשמה היתרה השורה בסעד. דווקא בגלל שאנו ממשיכים ורואים בסעד בית חם ואוהב, אנו מרגישים שיש לנו כאן עוגן חזק שממנו אנו יכולים לצאת בבטחה למסעותינו ולפרוש כנף...

אנו רוצים לאחל המשך שגשוג ופריחה, שקט ושלווה ושנה טובה וברוכה, ובע"ה יתקיימו בסעד דברי הפסוק בפרשתנו "...כי יברכך ה' אלוקיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח". (דברים טז, טו')

להתראות חברים יקרים!

משפחת פראווי – זאיר ואפרת, נצמי, אילנה ויאיר.

סיכום תקופת פעילות – 13 תל"מ (תאגיד הפעילות/הטרדה מינית)

בחודש ינואר האחרון סיימנו את פעילותנו בצוות לאחר כשנתיים וחצי של פעילות, אשר עסקה ברובה בפניות שונות שהגיעו אלינו, ושעסקו בהטרדה או בפגיעה מינית. לאורך התקופה חשנו כי הציבור נותן בנו את אמונו, ומי שפנה, מצא דרכו לאחד מחברי הוועדה על מנת לבקש סיוע. עניין זה כשלעצמו נראה כהישג קהילתי חשוב. מקום שבו אנשים אינם חוששים להתלונן ולפנות לקבלת טיפול הוא מקום בטוח יותר עבור ציבור המתגוררים בו.

תחום נוסף בו עסקנו לא מעט היה תחום המניעה, אם כי ראוי לדעתנו לציין כי יש לפעול הרבה יותר בנושא זה, הן על מנת להעלות את מודעות הציבור לחשיבותו באופן כללי, והן על מנת לעצב את האופן בו יש לטפל בו כפרטים וכקהילה.

כחלק מהעלאת המודעות הבאנו את ההצגה "מה את אומרת" שיצרה רחל קשת ואשר עסקה בנערה שעברה פגיעה מינית קשה.

למרות העשייה המשמעותית בקיבוץ סעד בנושא בשנים האחרונות, ולמרות העלאת הנושא לסדר היום, חשוב לנו להביא את מסקנותינו מהניסיון שצברנו בתקופת כהונתנו ושגרם לנו להעמיד סימני שאלה רבים בהקשר להמשך פעולת הוועדה בפורמט הנוכחי ובהגדרות התפקיד שניתנו לה לפני שנכנסנו לתפקיד.

כוונתנו למספר נקודות חשובות:

1. להערכתנו, במקרים מסויימים דרושה התערבות של גורמים בעלי תפקיד (כגון: רב, מנהל קהילה, מזכיר) בקהילה על מנת ליצור הרתעה גבוהה יותר ונראה לנו שהתייחסות של אחד או שניים מחברי צוות תל"מ, אינה מספיקה. בנוסף, התערבות של גורמים בעלי תפקיד בקהילה מייצרים אמירה קהילתית בעלת השפעה משמעותית יותר ובעתיד כמובן גם מחזקת את החוסן הקהילתי בתחום הפגיעות המיניות.

2. עוד לפני תחילת כהונתנו המליצה וועדת תל"מ הקודמת להקצות משאבים מוגדרים לצורך פעילות ועדה כזו שבין היתר תאפשר תשלום שכר למרכז הוועדה וכן לפעילויות נדרשות אחרות. נסיוננו מראה כי הקצאת משאבים מתאימים מהווה גם היא אמירה משמעותית ביחס לאופן שבו קהילת סעד תופסת את תחום הפגיעות המיניות ומעוניינת לטפל בו.

3. נראה כי העבודה בתחום זה אינה פשוטה לעוסקים בה ולא ברור אם אכן מתאים שבעיקר מרכז הוועדה יהיה תושב/חבר שגר בקיבוץ. בנוסף, פעמים רבות גורם חיצוני מאפשר טיפול נוח יותר לכל הנוגעים בדבר.

לסיכום, לצערנו, למרות ההתקדמות שצינו, נראה כי עדיין ישנה עבודה רבה בבניית התפיסות והערכים של הציבור בתחום זה. אנו סבורים שההכרה בדחיפותו וחשיבותו של הנושא, ההבנה שלא ניתן לטאטא את הדברים; מתחת לשטיח, והגדרתם כדורשים התייחסות קהילתית גורפת ומשמעותית, הם שיתרמו בסופו של דבר לחוסן הקהילתי בסעד.

אני רוצה להודות לכל חברי הצוות על נכונותם להיות מעורבים בתחום מורכב זה, ועל התגייסותם הנכונה והמסורה תמיד בכל עניין דחוף או שבשגרה שהצריך טיפול. עבורי זה היווה גב משמעותי להמשך הפעילות.

אילנה אהרון (אם בשם: יצנקוב זיוון, דניאלה ד'קסון, נאוה אורלוב, מתניה רפא ורותי פלווין).

קבוצות וואטסאפ טראפיק

לא פעם חברים, סטודנטים, אורחים או תלמידים מחפשים טרמפים שיסייעו להם להגיע למחוז חפצם, ולא פעם מגלים בדיעבד שמאן - דהוא נסע בדיוק לכיוון... אילו רק היו יודעים...

ולכן אנחנו רוצים לארגן את קבוצות הטרמפים ליעדים השונים.

כיום יש קבוצות חלקיות, לא לכל היעדים ולא מכילות את כל הנהגים/נוסעים פוטנציאליים. המטרה היא גם לחיפוש טרמפים וגם לנהגים שנוסעים ומעוניינים להודיע. על מנת למנוע עומס הודעות ואי רלוונטיות, חילקנו את הארץ למספר אזורים. כמובן שאפשר להשתיק את הקבוצה, ולקרוא הודעות רק כשמעוניינים בכך.

מי שמעוניין להצטרף לאחת או יותר מהקבוצות, מוזמן ליצור קשר במייל חוזר עם:

מתוקה - 0523934598

קרן בוב - 0544323029

אלו הקבוצות הראשונות שיוקמו - אפשר להצטרף למספר קבוצות לפי הצורך:

קו ירושלים והשפלה

קו ב"ש דרום

קו צפון מערבי (קו החוף, הרצליה, נתניה, חדרה, חיפה, נהריה)

קו צפון מזרחי (עמק בית שאן, רמת הגולן, כנרת)

קו תל אביב והמרכז

קו נתיבות

קו ספיר שדרות

כל מי שנוסע ויכול להודיע על כך ולסייע אולי לחבר אחר להגיע ליעדו, וכל מי שמעוניין לחפש בצורה ממוקדת טרמפים - מוזמן להצטרף. נסיעות קבועות, חד פעמיות, מתוכננות, פתאומיות - הכל הולך!

מפה, לשם ובחזרה...

המרכת נסיעה טאקה-מתוקה וקרן

ואז עז סורגי החומות

לאחר הפסקה ארוכה, אני חוזר לסדרה על היציאה מן החומות, חומות העיר העתיקה. עיקר הסיפור בא להעריך אל נכון את האנשים, היזמים שפעלו מתוך תחושת שליחות ציונית, כאשר לנגד עיניהם טובת העם היושב בציון. ולא בכדי כבר בימי חייהם זכו לכינויים כגון: 'החלוצים' 'המייסדים' 'בוני השכונות' 'פורצי החומות' 'בני ירושלים' 'בני ירושלים'. אלו חלק מהכינויים שנמצאים בספרות המחקרית העשירה מן התקופה.

נראה לומר, שאחת הסיבות לריבוי התארים הנ"ל, באה כדי להדגיש את פעלם הפרודוקטיבי של החלוצים מבני היישוב הישן. כידוע, היתה ביקורת מצד אישים שונים הן מן התפוצות והן מתוך אנשי היישוב עצמו, על חוסר פרודוקטיביות אצל אנשי היישוב הישן. בד"כ, (ולצערנו זה קורה גם כיום) זה נובע מחוסר ידיעה של העובדות. (בהמשך אני מקוה להתייחס לנושא בהרחבה כשנעסוק בנושא 'החלוקה'). עד עתה סקרנו בנייתן של חמש שכונות: 'משכנות שאננים', תר"כ, 1860. 'מחנה ישראל', תרכ"ח, 1868. 'נחלת שבעה', תרכ"ט, 1869. 'מאה שערים', תרל"ד, 1874. 'אבן ישראל', 'תרל"ה', 1875. (בשל חשיבות העניין נזכיר פעם נוספת, שלארבעה מן החותמים על תקנות השכונה, 'אבן ישראל', יש בסעד שש משפחות מצאצאיהם).

... משכנותיך ישראל...

השכונה הבאה, השישית במספר, בין השכונות החדשות, היא שכונת 'משכנות ישראל'. אחד הפסוקים שמופיעים במגילת היסוד, הוא: "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל". השכונה נבנתה באותה שנה 1875, בר"ח אלול תרל"ה, ובסמוך לקודמתה 'אבן ישראל'. היוזם הראשי, לבניית השכונה, הוא ר' יוסף ריבלין, (ר' יאשה) שהיה יוזם נלהב גם בשכונות הקודמות. מעניין לציין שהיה לו מנהג מיוחד, מדי שנה או שנתיים היה עובר לגור בשכונה החדשה שנבנתה. מסופר, שעל כך התנה עם רעייתו, 'בתנאים' שלפני נישואיו... בין חברי ועד השכונה היו בנוסף, ר' יואל משה סלומון, ר' אברהם אלקנה זאקש, ר' בנימין בייניש סלנט, ר' מנחם מנדל ממינסק, ר' נטע צבי סגל, ור' יעקב מן. בתכנית בנין השכונה דובר על 140 בתים. אולם לאחר שנבנו בה 44 בתים נעצרה התנופה. בשל חובות וקשיים כספיים. שתי סיבות היו לכך, הראשונה, הקמת בית כנסת – בית מדרש. והשנייה, לא נמצאו די מצטרפים. חשוב לציין, שבכל השכונות אחת המשימות הראשונות היתה דאגה לבניית ביהכ"ס. במקרה זה ההקמה גרמה לחובות ולקשיים. לאחר פנייה לתורמים בחו"ל, הגיעה תרומתו של ר' אברהם זוסמן. שוחט מלונדון, שתרום מאה ל"ש, ועל שמו נקרא הבית 'בית אברהם'. בחו"מ פסח תרל"ז, חגגו את פתיחת בית הכנסת. עדיין היה צריך לפתור את המשך הבנייה, שנעצרה בשל חובות... מכיוון שזו היתה גם צרתם של שכונות נוספות. הוקמה קרן מיוחדת שנקראה: 'קרן מזכרת משה' למתן הלוואות. (ועל כך להלן.) את סיפור השכונה נסיים בקטע משירו של ר' יואל משה סלומון.

אבותיי כי בטחו ועלו לציון, ב"סערת אליהו גאון ישראל".
הכניסו לכתחילה עצמם בסכנה, לכונן ולבנות משכנות ישראל.
בארצות החיים מהן תצא תורה, היתה משאלתם ומשאת נפשם.

השכונה הבאה בסדר הבנייה, היא שכונת 'בית יעקב'. אבן הפינה לשכונה זו נורתה בשנת תרל"ז, 1877. השכונה נבנתה קרוב לקודמתה, 'משכנות ישראל'. (לאזור כולו מקובל לקרוא כיום 'נחלאות', כאשר מי שמכבדת כיום במרכז השכונות היא שכונת 'מחנה יהודה', (שנבנתה מאוחר יותר - אבל האפילה על סביבתה.) היזמים הפעם, הם ר' משה גראף ור' זלמן בהר"ן. בהקשר זה, חשוב להזכיר דמות נוספת: הרב יעקב בלומנטל, תלמיד חכם שהיה

שוקד על התורה, היה בין התורמים לבניית מקוואות ומוסדות ציבור בכמה שכונות, כך גם בשכונה זו. הוא גם נמנה בין החותמים הראשונים על הקמת המושבה 'פתח-תקוה'. היה גם ממקימי שכונת 'בתי אונגרין', הוא עצמו עלה 'מאונגריה', מהעיר 'ברצל'.

"קרן מזכרת משה"

השר **משה מונטפיורי**, עמד בראש 'ועד שליחי הקהילות' במשך כ 30 שנה. מוסד זה תמך בקהילות ישראל באנגליה, בתפוצות ובארץ ישראל. בהגיעו לגיל 90, (1875), ביקש השר להשתחרר. הועד החליט להקים לכבודו את '**קרן מזכרת משה**', כדי להנציח את שמו ופעלו של השר. לפי בקשת מונטפיורי, נועדה מטרת הקרן, לסייע ולשפר את מצבם של יהודי ארץ-ישראל. לשם כך הוציא הועד, 'קול קורא' בעיתונות, בו נקראו כל יהודי העולם, לתרום לקרן. הועד, הצליח לגייס את ר' יחיאל מיכל פינס, אישיות ידועה זה מכבר, שנהג לפרסם מאמרים ומכתבים על חשיבות היישוב היהודי בארץ. עתה ניתנה לו ההזדמנות לממש את חבתו לציון. החלטת הקרן ופינס, היתה, להגיש עזרה לבוני השכונות בעיקר ע"י מתן הלוואות. עזרה מעין זאת ניתנה ל חברת בוני שכונת 'משכנות ישראל' שנקלעו לקשיים כספיים. התניית העזרה היתה שייבנו בהמשך השכונה, עוד כמה בתים, ואלו נקראו בשם '**מזכרת משה**'. לידם נבנתה שכונה נוספת שכללה גם רק מספר בתים, והיא נקראה בשל '**אהל משה**'. (שכונות אלו קיימות עד היום מדרום לרחוב אגריפס, מול מחנה יהודה). לקרן היו עוד כמה תכניות, אחת מהן היתה לתמוך בחסרי אמצעים, עניי העיר, ואכן נבנו באזור כמה מבנים מיוחדים למענם. בשכונות הללו נעשתה חלוקה בין אשכנזים וספרדים, בשנת תרמ"ד, נוספו בשכונה כמה בתים גם לעולי תימן, שעלו ארצה בשנת תרמ"ב 1882. לקרן היו תכניות רבות נוספות אולם אלו נגוזו... וזאת מכמה סיבות:

א. לא נאסף די ממון. ב. היו חלוקי דעות בין הועד לבין פינס לגבי המשך ניהול הקרן.

בשלב זה החליט מונטפיורי, להתערב וליישב את המחלוקת, טרח ויצא לביקורו השביעי בארץ.. ג. החל ויכוח חדש לגבי מתן סיוע לנושא 'עבודת האדמה'. שהעלה מאד את חששם של חלק מהרבנים, שחששו מהשפעה שלילית על לומדי התורה. ועל כך, בעזרת השם, נמשיך ברשימה הבאה.

בניאין סלנט

מסיבת ר"ח אלול

אנו שמחים להזמינכם למסיבת ר"ח באווירת הסליחות התשובה והתפילה...

אנו ניפגש ביום שלישי זה, ג' אלול (18.8) ב"בית שקמה" בשעה 17:00.

בתכנית:

- התכנסות וכיבוד קל.
- דבר תורה.
- דברי תודה ופרידה מברוריה גורן (מרכזת הועדה היוצאת).
- סיפורה האישי של בעלת תשובה.
- נעימות בניחוח סליחות...

מצפיט לראותכם - ו. ותיקיס

דוח'נוק

פרידות

בשלהי הקיץ, אנו מתחילים את הפרידות מחלק מהצוות שעבד איתנו במשך השנה. נפרדנו השבוע מבנות השרות הלאומי שסיימו את שירותן: יהב יחיאל, הקומונרית שמסיימת כאן שנתיים בהובלת סניף בני"ע בהשקעה רבה והשבת זו השבת האחרונה שלה כקומונרית. אנו מודים מאוד ליהב על הובלת הסניף בשנתיים אלו. בת שרות נוספת שסיימה השבוע היא הדס-שירה באבאי, שעבדה במפ"ל במסירות. אנחנו מודים מאוד לבנות השירות על שירותן המסור ומאחלים להן הצלחה בהמשך דרכן. בעזרת ה', בשבועות הקרובים, תיכנס קומונרית חדשה לסניף סעד, ושמה שיר בן-עמי ואת הדס-שירה תחליף בת שירות בשם יעל בשירי.

השבוע סיימו את תפקידם גם מוריה פולק (מדריכת תיכון) ורעות הימן (מדריכת בית כולל), אנו מודים להן על עבודתן המסורה השנה ומאחלים להן מזל-טוב לרגל נישואיהן. בתקופה הקרובה ניפרד גם מאבישי מעודה (מדריך תיכון). אבישי ומוריה יערכו פרידה מהתיכון בשבוע הבא. עוד נפרדנו, מרוני גרוס שהתנדב בשנים האחרונות לשמש כאחראי מחסן טיולים. רוני הודיע על סיום תפקידו ואנו מודים מאוד לרוני על שירותו המסור..

זוגונים

ובמבט לקראת השנה הבאה: עפ"י החלטת ו. חינוך, בשנה הבאה נעבור לעבור בזוגונים: א-ב, ג-ד, ה-ו. להבנתנו, הצעד הזה נכון חינוכית והשתכנענו בנחיצותו. נקדיש את תחילת השנה לוודא שלשתי שכבות הגיל בבית, נעים ובטוח.

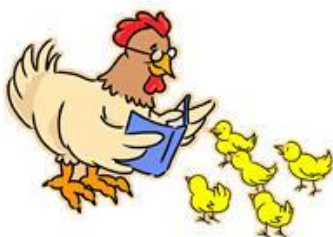
צוותים

אנו ממשיכים בגיוס צוותים לשנה הבאה ובעז"ה בקרוב נוכל לפרסם את רשימת הצוותים בכל זוגון.

בשבוע הבא: יתקיימו בעז"ה המחנון וקייטנת נכדים. אנו מאחלים הנאה רבה לכולם.

בשבוע זה אנו בחופשה משפחתית ולכן לא אהיה זמין. בענייני קייטנת נכדים ניתן לפנות לחן קאופמן (050-345-6931) ובענייני המחנון לגיל פיש (058-775-5445).

ד' סיון

עצת סיכור מסכריות הילדים

ביום ראשון, א' אלול, 16/8

בשעה 17.30.

והפעם עם: דקלה גינזברג.

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די. עד השעה 19.00.

מחננת פנחה

גלי עיק-עוק להאיז עוק

לעיתים רחוקות אני מגיעה לאחד השווקים שבשדרות או נתיבות ותמיד אני מתפעלת ממגוון המוצרים הנמכרים, מהדוכנים הרבים המלאים כל טוב מערבוב הצבעים והמרכול ומהכרזת הרוכלים המציעים את מרכולתם.

יש משהו ממכר ומיוחד בשווקים שמושך אותנו לשם. אמנם שני השווקים במרחק נגיעה ואפשר להגיע ברכבים פרטיים או בטרמפ מזדמן וגם בתחבורה הציבורית. אך לנו המבוגרים קשה להגיע ואין באפשרותנו ליהנות מקסמו של השוק (בפרט שגם חציית הכביש היא בעייתית).

מסיבה זו החליטו המועצות באזורנו וגם המועצה שלנו "שדות נגב" להעמיד לרשות התושבים ביישובי המועצה אוטובוס צהוב המביא כל יום שלישי את המבוגרים ואולי גם צעירים ליהנות בשוק ולאחר כשעתיים מחזיר כל אחד לישוב.

סידור זה של רכב מהמועצה קיים מספר שנים, לכן אני לא יודעת מדוע לנו אין את הסידור הנ"ל. האם הציעו לנו פעם את הסידור הזה? רבים ישמחו לצאת משגרת היום ולבלות מספר שעות בין הדוכנים, למשש, למדוד, לקנות לנשום אוויר של שוק. בשקט ובשלווה.

להתראות בשוק - רותי יצרי

הצתיק לצעירים

בשנים האחרונות, עמיחי שלומי ואנוכי משתפים פעולה בכל הקשור לאחזקת הקלנועיות הרזרביות שמיועדות לשרות החברים והאורחים. מי שבעצם מבצע את העבודה זה עמיחי. כל מי שהיה זקוק לעזרה, קיבל כלי מתוחזק כראוי ורבים באים אליו ומשבחים אותו – ובצדק!! לאחרונה ביקש ממני עמיחי לחזור ולהזכיר לחברים שעם רדת החשיכה יש להדליק אורות. במקרים רבים הם אינם נראים והסכנה גדולה. רבים מקפידים על העניין אך עדיין יש מקום לשיפור. אורות בלילה – חובה!

צמיחי ודדה

תראי תראי תראי

בע"ה ביום שני הקרוב בשעות הערב, יתקיים אימון של כיתת הכוננות באזור בתי הספר והבתים כוללים.

אריאל מאיר סאסי- רב"צ

דו"ח פרויקט - שבוע ציורי

ושוב בנושא חניה, אנו מזכירים כי חניה פנימית, בה אין לחנות בשבת, כוללת את הכביש בין בית כנסת חטיבה ועד מסתור האשפה הסמוך לבית מתי גולן. בין מסתור האשפה לכיוון ועדת חינוך- ניתן לחנות בשבת.

כביש שכונה- בשבוע הבא אנו מתכוונים לטפל בכביש הפונה לשכונת שקד, מכיוון השער ועד בית וויס אבי, וזאת על מנת לשפר את התנועה והבטיחות בכביש זה. על מנת להקל על הציבור, אנו מנסים להימנע ככל הניתן מסגירת הכביש לחלוטין, ולכן נסגור אותו רק בזמן הסלילה. הציבור מתבקש לנסוע בזהירות ובאיטיות בהגיעו למקטע כביש זה. תחילת עבודה ביום א' הקרוב.

השבוע שהיה- המשך טיפול במטלות שהיו בשבוע שעבר. בנוסף, התחלנו את העבודה במתחם התפעולי, יצקנו בטון, מיקמנו את "איי" ההפרדה בין אזור תפעולי לאזור הולכי הרגל, נבנתה החנייה בקו לקו, נמשכה בניית המדרכה מול המסגרייה. לקראת סלילת האספלט, קורצפו הכבישים.

בשבוע הקרוב- גולת הכותרת של השבוע הקרוב היא סלילת האספלט. מלאכה זו גוררת מגבלות תנועה וחניה על הכבישים, וכן שינוי זמני במיקום פחי האשפה. אנו מבקשים בכל לשון של בקשה להישמע להנחיות במסרונים, במיילים ובכל מדיה שהיא. הסלילה תתבצע בימים שלישי רביעי וחמישי של השבוע הקרוב.

על מנת להקל על הציבור מחד ולאפשר לקבלן לעבוד ביעילות מאידך, חילקנו את הסלילה למקטעים הבאים:

יום שלישי: החל משעה 07:30 בבוקר אין לחנות או לנסוע בכבישים הבאים-

- מפרצי החניה לאורך הכביש העוקף בין דודה לבוקי ולכביש מקלט קרמיקה.
- כביש מקלט קרמיקה מתחילת החניה ועד הבתים הכוללים.
- כביש מעל בית כולל ורוד בין בית כנסת חטיבה לכיוון ועדת חינוך, בית ספר ישן עד חניית קו לקו.
- כביש מצומת הנוער לבית ספר החדש.

יום רביעי: החל משעה 07:30 בבוקר אין לחנות או לנסוע בכבישים הבאים:

- הכביש בין צומת הנוער עד חניית בוקי כולל מגרש החניה.
- הכביש בין ליפא לדודה כולל מגרש החניה.

יום חמישי: החל משעה 07:30 בבוקר אין לחנות או לנסוע בכבישים הבאים:

- הכביש מעל בית הכנסת מדני יום טוב עד חניית גן כחול (כולל החניה)

ניתן יהיה לחנות בכבישים העוקפים. באופן חד פעמי ותוך כדי משנה זהירות ובדיקה כי לא חוסמים מעבר, ניתן יהיה לחנות במקומות שהכביש העוקף רחב משני צידיו.

לתשומת ליבכם: הודעה המאפשרת כניסה לאזור הסלול תישלח במסרון בסוף היום.

כמובן שהלוי"ז הנ"ל הוא תכנון. אנו נעדכן את הציבור לפי התקדמות העבודה בשטח.

שימו לב לשינוי מקום נקודות האשפה במהלך עבודות הסלילה :

- נקודת אשפה ליד מתי גולן תעבור לכביש המחבר בין ועדת חינוך לכביש העוקף.
- נקודת האשפה ליד בית הכנסת תועבר לכביש עוקף ליד בוקי.
- נקודת אשפה ליד שרה רוזמן תועבר ליד גני הילדים מול הבריכה.

אנו מבקשים מהציבור לשתף פעולה ולהתחשב בעבודות הסלילה. כמו כן הציבור נדרש ליידע את ילדיו ואורחיו על הסדרי החניה והנסיעה בשבוע זה.

ביום שישי לאחר איסוף האשפה נחזיר את הפחים למיקום הקבוע שלהם או בסמוך אליו.

אפיסוף ואתי

שירית ואפיסי מצודה – מכתב פרידה

משפחת סעד שלנו- היקרה!

השבוע עברנו בשעה טובה לגור בעלי.

לפני שנתיים וחצי התחתנו והקמנו את ביתנו בקיבוץ.

ככל שהזמן עבר ונגמרה לה תקופת הקבע בצבא, התחילה תקופה מופלאה אשר השרישה אותנו יותר ויותר בקהילת סעד.

קהילה שמלאה באהבת חנים מכל המגוון של הדעות, הרצונות, ושאיפות.

ממש קיבוץ, קיבוץ גלויות.

רצינו להודות לכם על הזכות להיות חלק מהמפעל הקיבוצי הגדול הזה.

תודה על הזכות להיות חלק ממערכת החינוך והגד"ש בקיבוץ.

והכי חשוב תודה רבה על כך שלימדתם אותנו איך בונים בית- בית מחבק, בית אוהב, בית של חסד, בית של קבלת האחר ועזרה הדדית בלי סוף.

את השורות האלה אנחנו כותבים בדמעות.

דמעות של שמחה- לקראת השלב המשפחתי הבא שלנו (שבע"ה יבוא עלינו לטובה).

ודמעות על הפרידה מהבית, מהבית המשותף אתכם.

ועם זאת, בלב אנחנו מרגישים שלא תהיה זו תהיה הפעם האחרונה שלנו בקיבוץ..

תודה לכל אחד ואחד מהחברי הקיבוץ!

בע"ה שיהיה לכולנו בהצלחה ושנתבשר בבשורות טובות!

אוהבים מאוד,

אפיסי, שירית וחיל מצודה

יהה הקואונרית נפרדת מחניכיה האהובים ואכולנו

חניכים, הורים וחברים יקרים!

השבת זאת השבת האחרונה שלי עימכם, אחרי שנתיים ורציתי להגיד תודה.

תודה רבה למדריכים שהיו איתי בשנתיים האלו והיו עסוקים בלקדם ולהעשיר את החניכים בידע ובערכים. תודה על כל ההשקעה והנתינה! זה לא מובן מאליו שבני נוער המלאים בחלומות כיצד להגשים את עצמם, נותנים הכל למען האחר לשם עשיית הטוב. להעניק לחניכים את הידע ואת החינוך שהמדריכים עצמם קיבלו מהמדריכים שלהם – זו השליחות וזו המשימה!

תודה לחניכים המתוקים שתמיד היו נהדרים! שגרמו לי לכל כך הרבה חיוכים ושמחה! תודה על שהרגשתם בנוח לבוא, לבקר, לדבר ולתת לי להכיר כל אחד ואחת מכם מהמקום הכי אמיתי. תודה לצוות החינוך הבלתי פורמאלי שעושים עבודת קודש! אורלי וידס וגדי סמואל שליוו אותי במשך השנתיים. למדריכות הבתים הנהדרות שהפכו כל יום לקל ושמח.

תודה להורים ולקהילה! תודה על העזרה והתמיכה בכל דבר שהייתי צריכה.

תודה על השלום והדיבורים בשבילים. תמיד התעניינתם והעשרתם את היום בהארות והערות. זה תמיד עזר ועשה טוב!

תודה על השקט והנחת שיש בקיבוץ, איכות החיים המסודרת והנוחה.

תודה על פתיחת הדלת לרווחה בכל בית ואירוח בכל זמן שרציתי והייתי צריכה.

תודה על החיבוק החם ועל שנתתם לי להיות חלק מהנוף בטבעיות!

שמחתי לעבוד, להכיר ולהרגיש חיבור עם אנשים בכל הגילאים!!!

נהניתי כל כך מדרך החיים בקיבוץ! מהטרקטורים על הבוקר והריח של הרפת. מהילדים על האופניים והחיוכים בשבילים. מחדר האוכל העמוס ומאירועי תרבות מעניינים. תודה.

תודה רבה לכולם על הכל! אתגעגע כל כך ובעז"ה אבוא לבקר - אז ניפגש בשמחות.

יהה הקואונרית (יחיאף)

הודעה מהמזכירות הטכנית

בין התאריכים 18.8-27.8 איעדר מהמזכירות הטכנית

דני לזר יחליף אותי

אתי רפפורט

תודה

"זוכרת את ה' אלוקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל"
(פרשת עקב פרק ח' פס' י"ח)

זכינו בעזרתו יתברך, לחגוג בשבת האחרונה בר-מצווה לבכורנו נעם.
השבת עברה עלינו בהתרגשות גדולה.

רצינו להודות על כל העזרה במהלך השבת ולפניה, לאנשי ענף המזון,
למשפחות שאירחו בביתם את אורחינו, לכל מי שעזר ב"קידוש" במועדון, לאופים ולמבשלים שהנעימו לנו ממטעמיהם.
שנזכה רק לשמחות!

משפחת אינגלברג - דאבי לאה נצט וכף הידיים

שיעורי השבת

השבת נארח את הרב קשתיאל בשיעוריו על התנ"ך:

"קריאה אורגנית דרך דמויות מספר שופטים".

לאחר התפילה - גדעון בן יואש.

14.20 - שיעור לצעירים (תיכון, חומ"ש, סטונדטים וכו') בבית המדרש הגדול.

18.00 שיעור שבת אחה"צ - דבורה הנביאה.

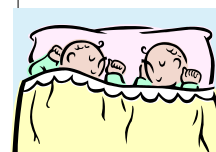
צוות שמיטה קהילתית וועדת דת

אדבורה ואחייט הרצל ואכל המשפחה

מלא טוב אהואדת הנ"נות התאומות (שנולדו באראנטינה)

נכדות אראובן הרצל, בנות אצלינה ואדרור הרצל

ארוזי וארנוי ויילא ואיוטה אייסון

מלא טוב אהואדת הנכד-נין

בן אשלה ואחנן ויילא-האוי

שתזכו אהרבה שמחה ונחת!

אכראמה ואשלווימיק קוט ואכל המשפחה

מלא טוב אהואדת הנ"ן

נכד אמיכל ואצפריק קוט

בן אמציון ואטל נויברג

